

Карлъ Евалдъ.

ЛИБЕЛАТА И ВОДНАТА РОЗА.¹

Потокътъ тихо течеше между зелени храсти и дървета. Тукъ-тамъ по двата брѣга се издига висока тънка трѣстика и си шепне съ вѣтъра. Въ срѣдата между брѣговетѣ плува надъ водата водната роза съ нейнитѣ бѣли цвѣтове и широки голѣми листа.

Тукъ при потока обикновено бѣ тихо. Понѣкога идваше вѣтъръ; само тогава се чуваше шумъ и бучение въ трѣстикитѣ, водната роза потъваше въ вълнитѣ, листата ѝ се люлѣха и дебелото стѣбло на дъното трудно ги удържаше.

По стѣблото на водната роза и по дръжкитѣ на листата ѝ цѣлъ день пълзѣше ларвата на една либела, — ту нагоре, ту надолу.

¹) Либела е хищно насѣкомо съ голѣми очи, тънко дълго коремче, и криле, лѣскави като стѣкло и снабдени съ гъста мрежа отъ нѣжни жилки. Храни се съ мухи, комари и други малки насѣкоми, които хваща хвърчишкомъ. Снася яйца по воднитѣ растения (нѣкои видове либели снасятъ яйца направо въ водата). Отъ яйцата се излюпватъ ларви (личинки), които сжщо тъй сж хищни и живѣятъ нѣколко години въ водата. Когато превръщането е завършено, кожата на ларвата се пуква и отвѣтре изхвърква крилатата либела.

Водната роза е растение, чийто стѣбло, дебело колкото човѣшка ржка, расте на дъното въ тинята на езера, блата и бавно течеши води. Отъ стѣблото надолу излизатъ корени за залавяне, а нагоре излизатъ листа съ дълги дръжки и голѣми петурки, които плуватъ надъ водата. Отъ стѣблото излизатъ и голѣми бѣли цвѣтове съ дълги дръжки; и цвѣтоветѣ се държатъ надъ водата. Бѣлата водна роза цвѣти отъ края на май до септемврий.